

آمریکا محدودیت‌هایی بر فناوری‌های دوگانه‌و همچنین صادرات دوباره فناوری‌های دفاعی حساس به طرف‌های سوم اعمال کرده است. دوم، هند واقعاً از فاصله گرفتن دیپلماتیک از روسیه که می‌تواند هزینه‌های استراتژیک قابل‌توجهی داشته‌باشد، نگران است. دهلی‌نو از نزدیکی روزافزون مسکو و پکن، رقیب واقعی خود آگاه است. مقامات هندی معتقدند که هر گونه اقدام تند که منجر به سرد شدن روابط هند با روسیه شود می‌تواند گرم‌تر شدن روابط مسکو و پکن را در پی داشته باشد. چنین نتیجه‌ای با توجه به ناترازی‌های استراتژیکی که هم‌اکنون در روابط دوجانبه با چین وجود دارد، هند را در شرایط وخیمی قرار می‌دهد. سوم، روابط سیاسی، اقتصادی و نظامی هند و روسیه تاریخچه‌ای طولانی دارد. دهلی‌نو و کرملین نشیب‌های بسیاری را پشت‌سر گذاشته‌و در دوران جنگ سرد ثابت کردند که می‌توانند روابط ماندگاری داشته باشند. از سال ۱۹۷۱، زمانی که هند و اتحاد جاهیر شوروی معاهده ۲۰ ساله «صلح، دوستی و همکاری» را امضا کردند، مسکو توانسته شریک اصلی امنیتی دهلی‌نوباقی بماند. در زمانی که هند در صحن جهانی دوستان زیادی نداشت، روسیه خود را به عنوان یک حامی قابل اعتماد و وفادار ثابت کرد. مزایای مشترک این همکاری چندین بُعد دارد. از منظر دیپلماتیک، هند می‌توانست روی حق‌و تنوی اتحاد جماهیر شوروی در شورای امنیت سازمان ملل حساب کند تا از تصویب هرگونه قطعنامه‌ای بر ضد هند در مناقشه کشمیر با پاکستان جلوگیری شود. در عوض، مسکومی‌توانست بر دهلی‌نو حساب کند تا نفوذ آمریکا در جنوب آسیا را محدود کند. روسیه همچنین می‌توانست برای دوستی خود با هند که در آن زمان دموکراسی قدرتمندی بود در

به متسجد

لی نود لایل قانع کننده‌ای برای حفظ روابط خود با مسکو دارد

سراسر کشورهای در حال توسعه بازار گرمی کند. با توجه به اختلافاتی که از سال ۱۹۶۹ در روابط چین و شوروی وجود داشت، مسکو حضور یک قدرت آسیایی بزرگ در جنوب چین را که با پکن در تقابل باشد، سودمندی دانست. دهلی‌نومی‌دانست که می‌تواند بر مسکو حساب کند تا در صورت هرگونه تنش نظامی در امتداد مرز گسترده و مورد مناقشه هیمالیا، اقدامات پکن را محدود کند. مسلماً مشارکت با اتحاد جماهیر شوروی برای هندی‌ب هزینه نبود، به‌ویژه از نظر حیثیتی؛ هند تنها دموکراسی تأثیرگذاری بود که از انتقاد از حمله شوروی و اشغال افغانستان در سراسر سال‌های ۱۹۸۰ خودداری کرد. با این حال، انتقال حجم بزرگی از تسلیحات بین دو کشور این نزدیکی دیپلماتیک را تقویت کرد. هند روسیه را یکی از نزدیکترین شرکای دفاعی خود می‌داند و بیشتر سلاح‌های خود از جمله سامانه دفاع موشکی اس-۴۰۰ را از مسکو تهیه می‌کند. شوروی تمایل داشت تا پیشرفته‌ترین تجهیزات نظامی متعارف در زرادخانه خود را برای هند ارسال کند؛ نه‌تنها به قیمت خارج از بازار بلکه بر اساس تجارت روبل و روبیه. زمانی که هند به دلیل اقتصاد ضعیف و نبود یکپارچگی با تجارت جهانی ارز بسیار کمی در اختیار داشت، این ترتیبات در تلاش‌ها برای مدرن‌سازی نظامی دهلی‌نوبسیار با اهمیت بودند. در آخر، شوروی نقش مهمی در سیاست‌های داخلی هند که دهلی‌نو امروز را شکل داده بازی کرده است. هند می‌توانست بر رهبری سیاسی شوروی حساب کند تا تمایلات انقلابی‌تر یکی از دو حزب کمونیستی این کشور، حزب کمونیست هند را که رای راهنمایی‌های ایدئولوژیکی و سیاسی به مسکو نگاه می‌کرد، کنترل کند. امروزه جنبش کمونیست

ارتباط طولانی‌مدت و مطلوب هند با اتحاد شوروی در دوران جنگ سرد میراث مهم و تقریباً ماندگاری را در حلقه‌های سیاست خارجی در دهلی‌نو به جای گذاشته که در دیگر کشورهای جهان به‌عنوان «نوستالژی جنگ سرد» شناخته می‌شود. اساس این دیدگاه بر این است که روسیه، دولت جانشین اتحاد جماهیر شوروی یک شریک استوار برای هند در جهان متغیر باقی می‌ماند. پس از گذشت چند ماه از دور دوم ریاست‌جمهوری دونالد ترامپ، نوسانات رویکردهای سیاسی‌اش بر بردگمانی‌های جوامع سیاست‌خارجی و امنیتی‌هنددر غیرقابل اعتماد بودن ایالات متحده دامن‌زده است. اتفاق‌نظر دوحزبی درباره روابط آمریکا و هند از همان روزهای دولت کلینتون آغاز شد و در آستانه موافقت‌نامه هسته‌ای غیرنظامی هند و آمریکا در سال ۲۰۰۸ حالا تهدید قابل‌توجهی به‌نظر می‌رسد. هند که حالا پس از دودهمه از آنچه همگرایی‌فزاینده منافع خود با ایالات متحده به‌نظر می‌رسید، با احتمال تنها ماندن روبه‌رو شده، ممکن است تصمیم‌بگیرد که چرخش به سمت روسیه می‌تواند پناهگاه امن‌تری برای دهلی‌نو ایجاد کند.

مقامات هندی خشمگین هستند اما آنها می‌دانند در جایی که منطق شکست می‌خورد، خشم کارکردی ندارد. دهلی‌نوفعلاً تصمیم گرفته در واکنش‌های خود محتاطانه عمل کند تا بر وخامت اوضاع دامن نزند و در عین حال به مخاطبان داخلی خود نشان دهد که به راحتی در مقابل کاخ سفید کوتاه نمی‌آید. به گزارش فارن پالیسی پیامندهای قلدری‌های ترامپ برای استراتژی کلان هند عمیق است: سیاست خارجی ترامپ، تعهدات کلیدی ژئوپلیتیکی دهلی‌نورا هدف قرار داده و بنیان همکاری آمریکا و هند را تحت تأثیر قرار داده است. سیاست مطلوب هند در «همکاری‌های چندجانبه» به معنای اینکه در همه جای جهان تلاش می‌کند نقش دوست را بازی کند با اینکه از تشکیل ائتلاف‌های واضح سر باز می‌زند، ثابت شده که سیاستی ناکارآمد است. اما با این حال برخی کارشناسان معتقدند که اقدامات ترامپ باعث بازبینی عمیقی در سیاست خارجی هند نمی‌شود. در عوض دهلی‌نو چشم‌انداز ژئوپلیتیکی متغیر را بررسی می‌کند و احتمالاً تصمیم می‌گیرد آنچه نیاز دارد داشتن روابط سازنده بیشتری است تا کمتر. هند برای محافظت از خود در برابر نوسانات رفتاری دولت ترامپ نه‌تنها همکاری‌های چندجانبه را ترک نمی‌کند بلکه با قاطعیت بیشتری آنها را پیگیری خواهد کرد.

سرنوشت روابط هند و چین

هند از زمان استقلال خود در سال ۱۹۴۷ بیشتر سیاست بی‌طرفی را پیش گرفته است؛ این کشور از تشکیل ائتلاف‌های رسمی اجتناب کرده و در برابر اینکه پایش به بلوک‌های رقیب باز شود، مقاومت می‌کند. این مواضع عمدتاً دیپلماسی هند را در دوران جنگ سرد تعریف می‌کرد اما پس از سقوط اتحاد جماهیر شوروی زمانی که هند اقتصاد کشور خود را باز کرد و به دنبال بهبود روابط خود با ایالات متحده بود، اوضاع تغییر کرده است. حالا دستگاه سیاست‌خارجی هند بر تعهد به همکاری‌های چندجانبه تأکید می‌کند که شامل تنوع‌گرایی در همکاری، اجتناب از مشارکت در ائتلاف‌های نظامی و ترویج نظم جهانی چندقطبی است که در آن هیچ ابرقدرتی با جفتی از ابر قدرت‌ها بر دیگر کشورها تسلط نداشته باشند. حالا در بحبوحه سیاست‌های تعرفه‌ای خصمانه ترامپ، هند و چین تلاش کرده‌اند روابط خود را گسترش دهند. در سال جاری هم هند و هم چین دیدارهای رسمی خود را افزایش داده‌اند و درباره آسان‌تر کردن محدودیت‌های تجاری، رفت و آمد شهروندان خود به کشورهای دو طرف و صدور ویزا برای تاجران گفت‌وگو کرده‌اند. در هفته گذشته سخنگوی وزارت خارجه هند توضیح داد که هند و چین برای آغاز دوباره تجارت بین دو کشور در سه منطقه در امتداد مرز ۳هزار و چهارصد و هشتاد و هشت کیلومتری خود مذاکره می‌کنند. در جریان سفر وانگ یی وزیر خارجه چین به هند در روز سه‌شنبه و دیدار باناندرامودی، نخست‌وزیر هند از «پیشرفت‌های آرام» در بهبود روابط دوجانبه با چین خبر داد. مودی در توثیتی در شبکه اجتماعی ایکس نوشت: «از آخرین دیدار من با رئیس‌جمهور شنی در سال گذشته در کازان، روابط هند و چین پیشرفتی آرام به‌همراه احترام به منافع و حساسیت‌های دوطرف داشته است. سفر وانگ یی پس از سال‌ها تنش میان دو قدرت هسته‌ای آسیا رخ داده است. مانوئینگ، سخنگوی وزارت خارجه چین در نشست خبری روز سه‌شنبه نیز اعلام کرد که پکن آماده میانه‌جی‌گری برای توسعه روابط دوستانه میان هند و پاکستان است. سوبرامانیام جایشانکار، وزیر خارجه هند در سخنرانی خود تأکید کرد که «تفاوت‌ها نباید نه به مناقشات و نه درگیری رقابتی تبدیل شوند». جایشانکار تأکید کرد این دیدار برای هر دو طرف فرصتی برای بازبینی روابط و مبادله دیدگاه‌ها در توسعه منطقه‌ای و جهانی بوده است. به گزارش تایمز هند، ترامپ که به ادعاهایش برای میانه‌جی‌گری برای صلح بین کشورهای رقیب شناخته می‌شود حالا ممکن است سه‌و آصحنه را برای آب شدن غیرمنتظره یخ‌های روابط هند و چین آماده کرده باشد. این دیدار در شرایطی انجام شد که چین در دوران عملیات سیندور پس از حملات تروریستی پهلنگام از پاکستان حمایت کرد. به گزارش تایمز هند به نقل از چند منبع، چین وعده داده تا به سه نگرانی هند رسیدگی کند؛ عناصر خاکی کمیاب، کودکان سرازوی و ماشین‌های حفاری تونل.

پنجشنبه ۳۰ مرداد ۱۴۰۴
سال چهارم - شماره ۸۶۴
www.hammihanonline.ir

۹

هند اهمیت بسیار کمی دارد اما افراد کلیدی در دستگاه سیاست خارجی هند حافظه‌ای دارند که به دوران جنگ سرد برمی‌گردد و از نقشی که مسکو ایفا کرده، قدردانی می‌کنند. با اینکه تمام این موارد به ایجاد رابطه چندجانبه پس از سقوط اتحاد جماهیر شوروی کمک کرد، اما روسیه در ابتدا از هند فاصله گرفت. اما این تغییر رویکرد بسیار کوتاه‌مدت بود چون هر دو طرف تصمیم گرفتند که وزنه کافی برای حفظ این روابط را در اختیار دارند. دوران ناپایدار تک‌قطبی آمریکا، به‌ویژه در سال‌های ۱۹۹۰ منجر شد تا دهلی‌نو، مسکو و دیگر کشورهای جهان خواستار جهانی چندقطبی شوند. زمانی که یوگنی پریماکوف که به‌عنوان وزیر امور خارجه و بعدها نخست‌وزیر روسیه خدمت کرد، بر این ایده پافشاری کرد، طرفدارانی در دهلی‌نو پیدا کرد. ارتباط طولانی‌مدت و مطلوب هند با اتحاد شوروی در دوران جنگ سرد میراث مهم و تقریباً ماندگاری را در حلقه‌های سیاست خارجی در دهلی‌نو به جای گذاشته که در دیگر کشورهای جهان به‌عنوان «نوستالژی جنگ سرد» شناخته می‌شود. اساس این دیدگاه بر این است که روسیه، دولت جانشین اتحاد جماهیر شوروی یک شریک استوار برای هند در جهان متغیر باقی می‌ماند. پس از گذشت چند ماه از دور دوم ریاست‌جمهوری دونالد ترامپ، نوسانات رویکردهای سیاسی‌اش بر بردگمانی‌های جوامع سیاست‌خارجی و امنیتی‌هنددر غیرقابل اعتماد بودن ایالات متحده دامن‌زده است. اتفاق‌نظر دوحزبی درباره روابط آمریکا و هند از همان روزهای دولت کلینتون آغاز شد و در آستانه موافقت‌نامه هسته‌ای غیرنظامی هند و آمریکا در سال ۲۰۰۸ حالا تهدید قابل‌توجهی به‌نظر می‌رسد. هند که حالا پس از دودهمه از آنچه همگرایی‌فزاینده منافع خود با ایالات متحده به‌نظر می‌رسید، با احتمال تنها ماندن روبه‌رو شده، ممکن است تصمیم‌بگیرد که چرخش به سمت روسیه می‌تواند پناهگاه امن‌تری برای دهلی‌نو ایجاد کند.

مقامات هندی خشمگین هستند اما آنها می‌دانند در جایی که منطق شکست می‌خورد، خشم کارکردی ندارد. دهلی‌نوفعلاً تصمیم گرفته در واکنش‌های خود محتاطانه عمل کند تا بر وخامت اوضاع دامن نزند و در عین حال به مخاطبان داخلی خود نشان دهد که به راحتی در مقابل کاخ سفید کوتاه نمی‌آید. به گزارش فارن پالیسی پیامندهای قلدری‌های ترامپ برای استراتژی کلان هند عمیق است: سیاست خارجی ترامپ، تعهدات کلیدی ژئوپلیتیکی دهلی‌نورا هدف قرار داده و بنیان همکاری آمریکا و هند را تحت تأثیر قرار داده است. سیاست مطلوب هند در «همکاری‌های چندجانبه» به معنای اینکه در همه جای جهان تلاش می‌کند نقش دوست را بازی کند با اینکه از تشکیل ائتلاف‌های واضح سر باز می‌زند، ثابت شده که سیاستی ناکارآمد است. اما با این حال برخی کارشناسان معتقدند که اقدامات ترامپ باعث بازبینی عمیقی در سیاست خارجی هند نمی‌شود. در عوض دهلی‌نو چشم‌انداز ژئوپلیتیکی متغیر را بررسی می‌کند و احتمالاً تصمیم می‌گیرد آنچه نیاز دارد داشتن روابط سازنده بیشتری است تا کمتر. هند برای محافظت از خود در برابر نوسانات رفتاری دولت ترامپ نه‌تنها همکاری‌های چندجانبه را ترک نمی‌کند بلکه با قاطعیت بیشتری آنها را پیگیری خواهد کرد.

سیاستمداران

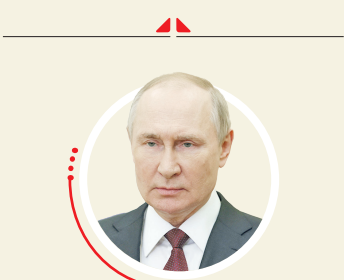
افغانستان به طرح کمر بند و یک راه می‌پوندد

وانگ یی، وزیر امور خارجه چین که به منظور تقویت و توسعه روابط اقتصادی با همسایگان خود به هند و پاکستان سفر کرده بود، روز گذشته عازم کابل شد و در دیدار با سرپرست وزارت امور خارجه افغانستان خاطرنشان کرد که کابل به طرح «یک کمر بند و یک راه» خواهد پیوست. وزارت امور خارجه افغانستان در شبکه اجتماعی ایکس از دیدار امیرخان متقی سرپرست این نهاد با وانگ یی وزیر امور خارجه چین خبر داد و نوشت: «طرفین در مورد تقویت همکاری‌های اقتصادی، تجاری و فنی میان دو کشور گفت‌وگو کردند.» متقی در این دیدار روابط کابل و پکن را در حال رشد توصیف کرد و چین را شریک تجاری مهمی دانست. وی افزود که تبادلات تجاری سالانه میان دو کشور به یک میلیارد دلار رسیده و امیدواری خود را برای رشد بیشتر حجم تجارت ابراز کرد. وانگ یی هم در این دیدار دوجانبه از تعمیق روابط پکن و کابل استقبال کرده و تأکید کرد که چین قصد دارد صادرات افغانستان را افزایش دهد و کابل را به طور رسمی در طرح «یک کمر بند و یک راه» وارد کند.

اشغالگری هرج و مرج می‌آورد

ایمن الصفدی، وزیر امور خارجه اردن از رژیم صهیونیستی خواست با احترام به حاکمیت سوریه از پیشروی در خاک این کشور خودداری کند. الصفدی روز گذشته در نشست مطبوعاتی مشترک با «سرگئی لاوروف» وزیر امور خارجه روسیه گفت: «اشغالگری خاک سوریه، نتیجه‌ای جز هرج و مرج به دنبال نخواهد داشت.» وزیر امور خارجه اردن اظهار داشت: «آلمان از بازسازی حاکمیت سوریه و نیز از حقوق و امنیت تمامی شهروندان آن حمایت می‌کند و ثبات حاکمیت سوریه را به معنای ثبات منطقه می‌داند.» وی افزود: «امنیت و صلح در جنوب سوریه، امنیت و صلح ما نیز هست. ما با دولت سوریه و آمریکا برای دستیابی به راه‌حل همکاری می‌کنیم، چراکه استان سسودا بخش جدایی‌ناپذیر سوریه است و تمامی شهروندان آن باید از حقوق کامل شهروندی بر خوردار باشند و در برابر تمامی وظایف مقرر برای شهروندان سوریه مسئولیت‌پذیر باشند.» ایمن الصفدی تصریح کرد: «اقدامات بی‌ثبات‌کننده و مداخلات اسرائیل عامل اصلی بروز بحران‌ها، افزایش تنش‌ها و تضعیف ثبات در سوریه هستند.»

تلاش ترکیه برای صلح اوکراین

رئیس‌جمهور روسیه که پس از دیدار با همتای آمریکایی خود، نتایج این نشست در آلاسکا را با رهبران شش کشور در میان گذاشته بود، روز گذشته خط تماس دیگری با همتای ترکیه‌ای خود برقرار کرد؛ تماسی که در پی اعلام آمادگی آنکارا برای تداوم نقش آفرینی در حل و فصل مناقشه اوکراین برقرار شد. کرملین اعلام کرد: «ولادیمیر پوتین بار جب طیب اردوغان، رئیس‌جمهور ترکیه به صورت تلفنی گفت‌وگو و ارزیابی خود را از نشست سران روسیه و آمریکا که در آلاسکا برگزار شد، ابراز کرد.» کرملین افزود: «رهبران دو کشور در مورد آخرین تحولات مربوط به مناقشه اوکراین گفت‌وگو کردند.» رئیس‌جمهور روسیه از کمک‌های ارائه شده توسط ترکیه در برگزاری (سه‌دور) مذاکرات مستقیم روسیه و اوکراین در استانبول ابراز رضایت کرد. در این تماس تلفنی همچنین درباره برخی از مسائل جاری در دستور کار دوجانبه، از جمله توسعه بیشتر روابط تجاری و سرمایه‌گذاری میان مسکو و آنکارا تبادل نظر شد.